

**En ganska nyttig wijsa, om tungones
styrelse, uthi hwilken föreställes, huru
hwart och ett Guds barn skal taga ackt uppå
sina tungo, at hon icke förer honom i olycko.
Samt, falska tungors någorlunda b**

Tryckt år 1731.
1731

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Z 1731a

3 1231a

En ganska nyttig

RESA

Om

Tungones Styrelse,

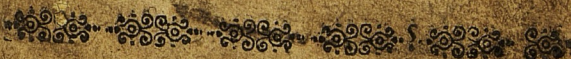
Uti hwilken föreställes huru
hwart och ett Guds Barn skal
taga ackt uppå sina tungor,
at hon icke förer honom
i olycko.

Samt,

Falska tungors någorlunda be-
skrifning.

Singes som:

Himmelriket liknas wid tho Junga
fruc, Som ic.

Tryckt åhr 1731.

38
527

Son
Anders
Anders
son
L
not
Hae
son
31
maj

4.
Then Frägan hon hafwer en gånsta
diup grund, Thet hafwer jag hört af
the wisa, At then som kan styra sin
tunga och mund, Han finner för trä-
tor stor lisa, Så länge wij lefwe på jor-
den.

5.
En tungan hon är wäl så liten en
lem, Som äger eij been eller mårgen,
Men wil man dock henne misbruka
helt slem, Förändrar hon tå dygdes-
färgen, Så länge wij lefwe på jorden.

6.
Ej Rakknif skarp eller hwaraste
Swärd, The kunna så diupt någon sä-
ra, Som falsker en tunga i lögnen ut-
lärdr, Theröfwer man klaga måst swä-
ra, Så länge wij lefwe på jorden.

7.
At Rak-knif och swärd, the gädra stor
mebn, Och gitwa wäl främorna
många, Men tungones sär, fast än hon
syns lebn, Thet läks eij tiderne långa,
Så länge wij lefwe på jorden.

8.
At Rätter, then bäste, och sämste
hon är, Thet wille Ælopus nått wisa,
En

2

En ondt eller godt uträdda man plär
Med tungan, båd' lasta och prisa. Så
länge wij lefwe på jorden.

9.

Här finnes ej många som wackta sin
ord, Och taga sin munn wäl til wara
Man hörer fast sällan två sitta wid
bord, Som nästans fins ähra då spara
Så länge wij lefwe på jorden.

10.

Bewara of GUD för en ond tungos
munn, Som menniskan kommer i qwi-
da, Med falskhet och lögn hon söker all
stund, At mången oskyldig måst lida,
Så länge wij lefwe på jorden.

11.

Låt wara hon wisar sig lustig och
Piär, Doch får man wist röna des
råncker, Omildare hon wist än korpen
dock är, Med listighet som hon up tän-
ker, Så länge wij lefwe på jorden.

12.

En korpen förtärer allenast the Mas,
Hwar af han kan hafwa sin föda, Men
falskanen tunga, wet ej huut, ej laas,
Hon fräta wil lefwand' och döda, Så
länge wij lefwe på jorden.

13. En

13.

En skadelig lemm är tungan och led,
När hon sig ej låta wil råda, Hon sä-
ger fast ofta thet hon intet wet, Och
kommer så mången i wåda, Så länge
wij lefwe på jorden.

14.

Hon fräncker ens åhra, ens ryckte,
ens namn, När orden hon lättfärdigt
gifwer, Och finner ej nytta, ej heder, ej
gagn, Doct slitigt hon wärcket sitt drif-
wer, Så länge wij lefwe på jorden.

15.

Godt ryckte hon dödar, och gör thens
munn stum, Som sanningen wäl kunde
tala, Han acktas för däre för galen och
dum, När hon brukar olian sin hala,
Så länge wij lefwe på jorden.

16.

Ly fast han har åhra och penningar
nog, Til tusend' och tusende dahler, Så
måste han tuga til alt som en stäck, När
falskade tungan hon talar, Så länge
wij lefwe på jorden.

17.

Betäncl' therför' Christen tin ord med
godt skäbl, Tag tungan och munnen
til wara, Om tu thet försummar, och
icte

2
Icke gör wähl, Så kommer tu ofta i
fabra, Så länge wij lefwe på jorden.

18.

En ährlig man talar af ährligit sinn,
Och wil ej sin nästa förföra, Han hö-
ra kan lögnen, men sanning ta'r inn,
Wil ährligt namn, mehn intet gödra,
Så länge wij lefwe på jorden.

19.

Men then som sin tunga wid lögnen
har fäst, Han sköter ej hwad som han
talar, Han acktar ej herre, ej fogde, ell'
präst, Men håller them alla likt fabla,
Så länge wij lefwe på jorden.

20.

En häst som man finner häd' storcker
och sund, Then kan man med besel wäl
tämna, Men trettio tänder i menni-
skans mund, The kunna ej tungons
drift hämma, Så länge wij lefwe på
jorden.

21.

Ett skiep som och bära mänd' lästerna
stor, Kan styras med rohr uti sunden,
Men falskan en tunga jag näpligen tror,
Kan styras hos mången i munnen, Så
länge wij lefwe på jorden.

22. Men

22.

Men tänck tu baktalare hwad tu ta
giör, Som låter tin tunga så råda,
Och nåstans tins åhra så skamligt för-
för, At tu dock sidst kommer i wada,
Så länge wij lefwe på jorden.

23.

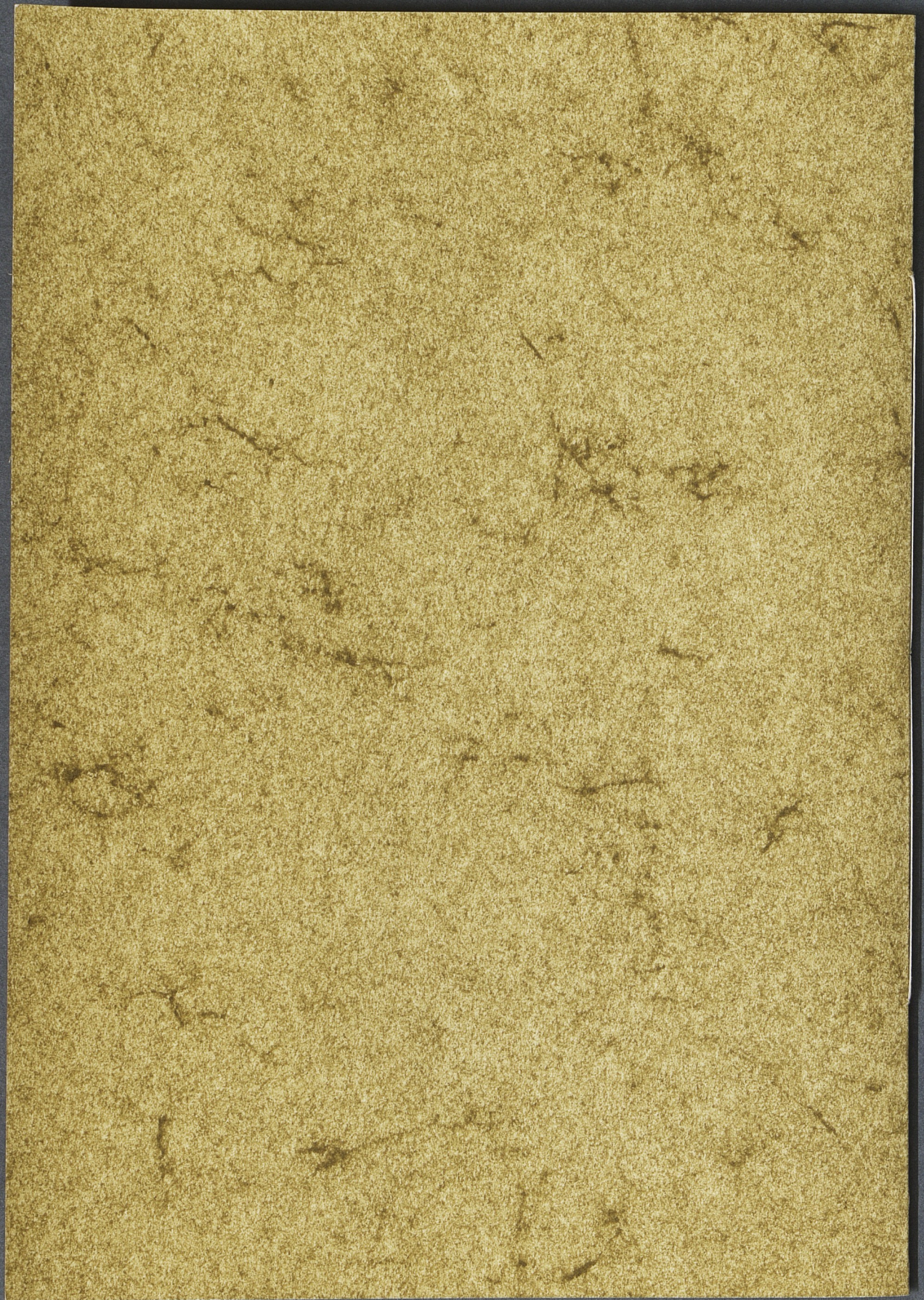
Nu käraste Christen sag lärdomen
min, Then jag tig ensaldigt wil gifwa,
Baktala ej nåstan, men tungan styr
tin, At hwar uti frid må så blifwa, Så
länge wij lefwe på jorden.

24.

GUD hielp of bruka rätt tungone
så, At wij honom stundelig prisa, Wår
nästa befrämja, hans åhra, si ta, Så
wij uti himmelen lisa, Då
wij slutit lefwa på
jorden.

A M E N.

www.books2ebooks.eu